

Sygn. akt VU 779/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Mariola Mastalerz

Protokolant st. sekr. sądowy Ilona Królikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku **E. M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..**

o przeliczenie emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 17 kwietnia 2013r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

A

Sygn. akt VU 779/13

UZASADNIENIE

W dniu 18 marca 2013 roku E. M. złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury załączając do niego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z (...) w W. za lata 1967-1984 oraz z (...) Związku (...) z siedzibą w Ł. za lata 1995-1997.

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił wnioskodawcy E. M. prawa do przeliczenia podstawy wymiaru emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 110,19 % i ustalony został z wynagrodzenia osiągniętego w okresie 8 kolejnych lat tj. od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1992 roku. Wobec powyższego organ rentowy nie znalazł podstaw do przeliczenia podstawy wymiaru świadczenia.

W odwołaniu z dnia 14 maja 2013 roku E. M. wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i ponowne przeliczenie emerytury, bowiem przyznana mu 15 lat temu emerytura na chorą córkę, zdewaluowała się. Jego córka ma schizofrenię a ponadto choruje na nieuleczalne reumatoidalne zapalenie stawów. Ponadto jego żona oczekuje na operację. Czas oczekiwania wynosi 2 lata, a jedynie w przypadku jej opłacenia w wysokości 20 tysięcy złotych, mogłaby być przeprowadzona we wcześniejszym terminie. Wnioskodawca wskazał, że pracował jako zootechnik, ze zwierzętami w bardzo złych warunkach i w odległości ponad 100 km od miejsca zamieszkania. Organ rentowy ma pieniądze, które winny być wydatkowane dla ludzi chorych i starszych.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

Na rozprawie w dniu 3 października 2013 roku wnioskodawca początkowo wnosił o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków za lata 1992-1998 roku. Ostatecznie wskazał, iż podwyżka emerytury należy mu się dlatego, że opiekuje się chorą córką, a pieniądze jakie otrzymuje nie wystarczają na utrzymanie. Ponadto większa emerytura zapewni jego córce możliwość przebywania w zakładzie opieki.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił, co następuje:

Wnioskodawca E. M., urodzony (...), od

1 grudnia 1997 roku tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę, uprawniony był do emerytury wcześniejszej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 roku w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1985 roku do grudnia 1992 roku. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 29 lat i 6 miesięcy okresów składkowych oraz 8 miesięcy okresów nieskładkowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 110,19%.

(dowód: decyzja z dnia 8 stycznia 1998 r. k. 14 akt emerytalnych)

Wnioskodawca w okresie od 1 sierpnia 1967 roku do 28 lutego 1995 roku zatrudniony był w (...) w Ł. i w okresie od:

- 1 sierpnia 1967 roku do 31 lipca 1992 roku pracował w pełnym wymiarze czasu pracy,
- od 1 sierpnia 1992 roku do 31 grudnia 1993 roku pracował na 0,6 etatu,
- od 1 stycznia 1994 roku do 28 lutego 1995 roku pracował w pełnym wymiarze czasu pracy.

W trakcie zatrudnienia w okresie od 8 sierpnia 1994 roku do 28 lutego 1995 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim.

(dowód: świadectwo pracy k. 9 akt emerytalnych, zaświadczenie o zarobkach k. 11 akt emerytalnych)

Emerytura wnioskodawcy podlegała corocznej waloryzacji.

(okoliczność niesporna, analiza akt emerytalnych)

W dniu 18 marca 2013 roku E. M. złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru emerytury załączając do niego zaświadczenia o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu z (...)w W. za lata 1967-1984 oraz z (...) Związku (...) z siedzibą w Ł. za lata 1995-1997.

(dowód: wniosek k. 341 akt emerytalnych, zaświadczenia o zatrudnieniu

i wynagrodzeniu k. 32, 33, 34 akt emerytalnych)

W oparciu o powyższe dane organ rentowy dokonał hipotetycznego ponownego obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł:

- z 20 najkorzystniejszych lat - 103,40%,
- z 10 kolejnych lat w okresie 1977-1996 - 108,01%,
- z 8 kolejnych lat w okresie od 1980 roku do 1996 roku - 110,19%,
- z 10 kolejnych lat w okresie 1993 -2012 - 25,32%.

(dowód: obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru k. 37-43 akt emerytalnych)

Decyzją z dnia 17 kwietnia 2013 r. (zaskarżoną) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił prawa do przeliczenia podatny wymiaru emerytury wskazując, że najkorzystniejszy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 110,19% i ustalony został z wynagrodzenia osiągniętego przez wnioskodawcę w okresie 8 kolejnych lat tj. od 1 stycznia 1985 roku do 31 grudnia 1992 roku.

(dowód: decyzja z dnia 17.04.2013 r. k. 44 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest uzasadnione.

Zgodnie z przepisem art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

1)z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,

2)z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,

3)z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca E. M. wniósł o dokonanie przeliczenia emerytury. Swoją wniosek sprecyzował na rozprawie w dniu 3 października 2013 roku wnosząc o przeliczenie emerytury z uwzględnieniem zarobków za lata 1992-1998 oraz o takie przeliczenie, które zwiększy mu wysokość świadczenia, bowiem otrzymywane w dotychczasowej wysokości nie wystarcza na bieżące utrzymanie rodziny, w tym chorej córki. Do wniosku załączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z (...) w W. za lata 1967-1984 oraz z (...) Związku (...) z siedzibą w Ł. za lata 1995-1997.

Żądanie wnioskodawcy nie może zostać uwzględnione. Wnioskodawcy decyzją z dnia 8 stycznia 1998 roku zostało przyznane prawo do emerytury wcześniejszej od dnia 1 grudnia 1997 roku na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1989 roku w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 8 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1985 roku do grudnia 1992 roku i który został ustalony na podstawie zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu pochodzącym od (...) w Ł.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 110,19%.

Na skutek złożonego wniosku i nowej dokumentacji płacowej organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru. Obliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł:

- z 20 najkorzystniejszych lat - 103,40%,

- z 10 kolejnych lat w okresie 1977-1996 - 108,01%,

- z 8 kolejnych lat w okresie od 1980 roku do 1996 roku - 110,19%,

- z 10 kolejnych lat w okresie 1993 -2012 - 25,32%.

Z powyższego wynika, iż dotychczasowy wskaźnik jest najwyższy ze wszystkich jakie na podstawie dokumentacji płacowej w odniesieniu do E. M. można przyjąć.

Przyjęcie do obliczenia wysokości emerytury wynagrodzenia za lata 1992-1998 dla wnioskodawcy nie będzie korzystne. Jak bowiem wynika z dokumentacji zebranej w aktach emerytalnych wnioskodawcy, w tym zaświadczenia o zarobkach i świadectwa pracy wynika, iż E. M. w okresie od 1 sierpnia 1992 roku do 31 grudnia 1993 roku pracował na 0,6 etatu a w okresie od 8 sierpnia 1994 roku do 28 lutego 1995 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim. Tym samym zarobki uzyskiwane przez wnioskodawcę w tym czasie były znacznie niższe, niż uzyskiwane w okresie kiedy pracował w pełnym wymiarze czasu pracy, a tym samym wskaźnik obliczony na ich podstawie również będzie niższy niż obliczony obecnie a wynoszący 110,19%.

Ponadto wskazać należy, iż ustawodawca przewidział, iż wysokość emerytury jest uzależniona od wielu czynników, w tym przede wszystkim od wysokości uzyskiwanych zarobków. Jedynie w sytuacji, gdy uzyskiwane zarobki byłyby znacząco niskie ustawa

o emeryturach i rentach przewiduje instytucję podwyższenia świadczenia emerytalnego do kwoty najniższej określonej ustawą, kwoty emerytury. Zgodnie z art. 85 ust. 2 ustawy

o emeryturach i rentach kwota najniższej emerytury od 1 marca 2012 roku wynosi 799,18 zł miesięcznie. Wnioskodawca otrzymuje zaś emeryturę w wysokości 1140,19 złotych.

Dodatkowo podnieść należy, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych sądy orzekają na podstawie przepisów prawa, które w sposób dokładny wskazują przesłanki i sposób wyliczenia świadczenia emerytalnego, abstrahując zupełnie od oczekiwań wnioskodawców czy ich trudnej sytuacji materialnej. W niniejszym przypadku decyzja organu rentowego jest pod względem zgodności z prawem w pełni prawidłowa i dlatego odwołanie ubezpieczonego podlegało oddaleniu, niezależnie od tego, że w jego odczuciu przyznana kwota emerytury nie jest satysfakcjonująca. Tak jak już jednak wyjaśniono, w ustawie emerytalnej określono ściśle zasady ustalania wysokości tego typu świadczeń, bez względu na potrzeby ubezpieczonego, nawet najbardziej uzasadnione. Wreszcie też nadmienić trzeba, że ubezpieczony nie może żądać złagodzenia rygorystyki prawa ubezpieczeń społecznych poprzez powoływanie się na zasady współżycia społecznego (por.: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 r., III UK 214/10, LEX nr 1095955; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 maja 2010 r., III AUa 3616/09, LEX nr 785483).

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.